

u tom poglavlju: »Kao <što kaže> Empedoklo, da se iz onoga što je, naime, došlo u toplu maternicu, rađaju mužjaci, a što u hladnu, ženke.« I nadalje: »To je naime, uistinu, Empedoklo teže shvatio, smatrajući da se razlikuju samo s obzirom na hladnoću i toplinu.« To i ovdje ne odobrava, ipak kad rasprava napreduje, nešto dozvoljava, pišući ovako: »Ima nekog smisla da se uistinu toplina i hladnoća smatraju uzrokom muškog i ženskog i da istjecanje nastaje s desna ili s lijeva.« Konačno prema kraju nakon navođenja nekih organa i sam dolazi do iste misli s Empedoklom: »Ako se to pretpostavi, možda će biti jasnije zbog kojeg se razloga rađa jedanput žensko a drugi put muško. Kad, naime, ne nadvlada počelo i ne može dozrijeti zbog nedostatka topline i ne dovede do svoje vlastite forme, nego je tako svladano, nužno je da se promijeni u suprotno, a suprotno muškom je žensko.« Kad je on to tako rekao, što drugo treba reći, nego da muško i žensko nastaje zbog veće ili manje topline, a manja toplina u odnosu na veću znači hladnoću.

Zašto se uistinu toliki bog filozofa spušta i na bijedno pobijanje metafora u istoj knjizi u osmom poglavlju: »Empedoklo nije ispravno mislio ili nije upotrijebio dobru metaforu pjeva-

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU